

629.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU
I HANDLU**

z dnia 22 lipca 1932 r.

o opłatach za legalizację narzędzi mierniczych.

Na podstawie art. 28 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 72, poz. 661) zarządzam co następuje:

Część I.**Przepisy ogólne.**

§ 1. Opłaty zasadnicze, wyszczególnione w Części II niniejszego rozporządzenia, pobiera się za sprawdzanie narzędzi mierniczych, zgłaszanych do legalizowania, bez względu na to, czy przedmiot okazał się godnym legalizowania lub nie, t. j. zarówno w wypadku zalegalizowania, jak i zbrakowania narzędzi mierniczych, z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. 1. Jeżeli już przy oględzinach powierchowych okaże się, że zgłoszone narzędzie miernicze jest nielegalne, to opłat, wyszczególnionych w Części II niniejszego rozporządzenia, nie pobiera się nawet wówczas, jeżeli istniejąca na narzędziu mierniczym cecha zostanie skasowana.

2. W wypadkach zbrakowania przy legalizacji głównej narzędzi mierniczych tych rodzajów, których sprawdzanie zgodnie z instrukcją składa się ze sprawdzenia wstępnego i sprawdzania ostatecznego, udziela się zniżki opłat, wynoszącej 50% opłaty zasadniczej, gdy zbrakowanie nastąpi już w wyniku sprawdzania wstępnego.

3. W wypadkach zbrakowania przy legalizacji wtórnej przymiarów blawatnych, suwaków mierniczych zwyczajnych, pojemników i menzur zwyczajnych, prostych przyrządów do mierzenia objętości płynów, odważników użytkowych zwyczajnych i wag handlowych zwyczajnych nośności do 3.000 kg łącznie udziela się zniżki opłat, wynoszącej 80% opłaty zasadniczej.

4. Przy legalizacji wtórnej narzędzi mierniczych tych rodzajów, których sprawdzenie zgodnie z instrukcją składa się ze sprawdzenia wstępnego i sprawdzania ostatecznego, udziela się zniżki opłat wynoszącej 50% opłaty zasadniczej, gdy zalegalizowanie nastąpi już w wyniku sprawdzenia wstępnego.

§ 3. 1. Jeżeli sprawdzanie narzędzi mierniczych odbywa się poza miejscem urzędowym, to, przy uwzględnieniu punktów 2, 3, 4 i 5 nin. paragrafu, pobiera się opłatę dodatkową, wynoszącą 20% opłaty zasadniczej. Opłata dodatkowa nie może wynosić mniej, jak 8 złotych od każdego zgłoszenia.

2. Gdy wtórna legalizacja przyrządów do mierzenia objętości płynów odbywa się na miejscu ich stałego użycia i gdy opłata zasadnicza wynosi mniej niż 15 zł to opłatę dodatkową pobiera się w rzeczywistej wysokości 20% opłaty zasadniczej bez stosowania minimum opłaty dodatkowej, wymienionego w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu. O ile opłata zasadnicza wynosi 15 złotych i więcej, to mi-

nimum określone w punkcie 1 niniejszego paragrafu ma zastosowanie.

3. Opłaty dodatkowej nie pobiera się przy sprawdzaniu na prywatnych punktach legalizacyjnych wzorców objętości niewłaściwych do płynów (Cz. II § 26 p. 1, 2, 3 i 4) i przepływomierzy wodociągowych (wodomierzy).

4. Jeżeli sprawdzanie liczników energii elektrycznej, transformatorów mierniczych i innych przyrządów do mierzenia energii elektrycznej dokonywane jest przez urząd miar na prywatnym punkcie legalizacyjnym, to opłaty dodatkowej nie pobiera się i ponadto udziela się zniżki opłat, wynoszącej 50% opłaty zasadniczej.

5. Przy sprawdzaniu wodomierzy, zgłoszonych do legalizacji w pierwszym lub drugim roku okresu ważności cechy legalizacyjnej, udziela się zniżki opłat, wynoszącej 50% opłaty zasadniczej.

§ 4. Jeżeli urzędnik, delegowany do czynności poza miejscem urzędowym nie mógł przystąpić do sprawdzania z powodu, że wszystkie zgłoszone narzędzia miernicze już przy oględzinach powierzchniowych okazały się nieodpowiednio przygotowanymi lub oczyszczonymi, albo nielegalnymi, jak również z powodu, że nie zostały dostarczone do dyspozycji potrzebne środki i pomoc, czy też wskutek innych okoliczności, spowodowanych przez zgłaszającego, to pobiera się opłatę w wysokości 8 złotych przy legalizacji wtórnej i 20 zł przy legalizacji głównej. Jeżeli urzędnik nie mógł przystąpić do sprawdzania na więcej niż jednym prywatnym punkcie legalizacyjnym lub punkcie czynności na miejscu, to wyżej wymienioną opłatę pobiera się od każdego z tych punktów z osobna.

§ 5. 1. Niezależnie od opłat powyższych, przy czynnościach poza miejscem urzędowym każdy zgłaszający opłaca 5 złotych wynagrodzenia dla urzędnika za każde rozpoczęte 3 godziny czynności w siedzibie urzędu lub za każdy rozpoczęty dzień czynności urzędnika poza siedzibą urzędu. Za czas czynności uważa się czas, który urzędnik przebył na prywatnym punkcie legalizacyjnym lub punkcie czynności na miejscu. Za czas czynności urzędnika w siedzibie urzędu ponad pełne trzygodzinne okresy nie pobiera się opłaty, gdy czas ten wynosi mniej niż pół godziny.

2. Opłat wymienionych w ustępie 1 nie pobiera się przy sprawdzaniu taksometrów na drodze.

3. Wyплаты z funduszu, pochodzącego z opłat, wymienionych w paragrafie niniejszym, uskutecznia się według zasad, ustanowionych osobnym zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 6. 1. O ile miejsce sprawdzania znajduje się w odległości większej niż 2 kilometry od miejsca urzędowego, zgłaszający obowiązany jest do zwrotu rzeczywistych kosztów przejazdu wydelegowanego urzędnika do miejsca sprawdzania i zpowrotem z tem jednak, że przy podróżach koleją liczy się koszt przejazdu II klasą, a przy podróżach statkiem — koszt przejazdu I klasą. Jeżeli urzędnik korzysta z własnych środków lokomocji, to zgłaszający uiszcza opłatę kilometrową w wysokości 40 groszy za każdy rozpoczęty kilometr odległości, przebytej w ten sposób przez urzędnika. Zgłaszający ponosi koszty przejaz-

du dorożką (konną lub samochodową) wydelegowanego urzędnika tylko wtedy, jeżeli urzędnik ten rzeczywiście z dorożki korzystał. Za podstawę do obliczania wydatków przejazdu dorożką służy taksa, zatwierdzona przez władze dla danej miejscowości.

Przy sprawdzaniach poza siedzibą urzędu obciążają zgłaszającego diety urzędnika w wysokości 14 złotych dziennie; ponadto zgłaszający ponosi koszty noclegów urzędnika, jeżeli urzędnik ten rzeczywiście za nocleg zapłacił, i tylko w wysokości tej zapłaty, albo obowiązany jest dostarczyć urzędnikowi dla noclegu oddzielny pokój z czystą pościelą. Diety urzędnika nie są pobierane w tych wypadkach, kiedy cała delegacja (sprawdzanie poza siedzibą urzędu miar wraz z podróżą) trwała nie dłużej niż 6 godzin. Pozatem przy obliczaniu diet urzędników, delegowanych na wezwanie zgłaszającego, mają zastosowanie przepisy dotyczące diet za podróże służbowe funkcjonariuszów państwowych.

2. Jeżeli na piśmienną prośbę zgłaszającego sprawdzanie narzędzi mierniczych poza miejscem urzędowym odbywa się częściowo lub całkowicie w czasie poza normalnymi godzinami urzędowania, to przy czynnościach zarówno w siedzibie, jak i poza siedzibą urzędu, zgłaszający uiszcza opłatę dodatkową na rzecz urzędnika według zasad następujących:

- a) normalnymi godzinami urzędowania poza miejscem urzędowym, lecz w siedzibie urzędu, są zwykle godziny urzędowe urzędu miar;
- b) przy czynnościach poza siedzibą urzędu normalne urzędowanie trwa nie dłużej niż 7 godzin w czasie od godziny 8-ej do godziny 18-ej w dnie powszednie; jeżeli podróż do miejsca czynności odbywała się w porze pomiędzy godziną 24-ą a 6-ą, to bezpośrednio po przyjeździe urzędnik ma prawo do 2-godzinnego odpoczynku, który się zalicza na poczet godzin normalnego urzędowania;
- c) za czas pracy urzędnika poza wyżej wymienionymi normalnymi godzinami urzędowania, t. j. przy czynnościach w siedzibie urzędu za godziny poza zwykłymi urzędowymi (p. a), a poza siedzibą urzędu za godziny ponad określoną w p. b) normalną ilość godzin w granicach od godziny 8-ej do 18-ej i za czas pracy poza temi granicami oraz za czas pracy w niedziele i dnie świąteczne, zgłaszający opłaca 3 złote za każdą pełną nadnormalną godzinę pracy w czasie od godziny 6-ej do 24-ej i po 6 złotych za każdą pełną godzinę pracy w czasie od godziny 24-ej do 6-ej.

3. Diety i koszty podróży funkcjonariuszów niższych zgłaszający opłaca według przepisów ogólnych o należnościach za podróże służbowe funkcjonariuszów państwowych.

§ 7. W wypadku, kiedy urzędnik, delegowany do sprawdzania poza siedzibą urzędu, sprawdza narzędzia miernicze, zgłoszone przez kilku oddzielnych zgłaszających w jednej miejscowości, opłaty, wymienione w § 6 pobiera się jak od jednego zgłoszenia.

W uiszczeniu tych opłat zgłaszający uczestniczą w częściach proporcjonalnych do opłat zasadniczych.

§ 8. W wypadku, kiedy za zgodą kierownika urzędu sprawdzanie poza miejscem urzędowym odbywa się przy pomocy mniejszej od normalnej ilości narzędzi do sprawdzania lub środków pomocniczych, pobiera się dodatkową opłatę w wysokości 50% sumy wszystkich opłat zasadniczych.

§ 9. Jeżeli sprawdzanie odbywa się na skutek odwołania zgłaszającego od decyzji, orzekającej zbrakowanie narzędzia mierniczego, zgłoszonego do legalizacji, i narzędzie miernicze okaże się godnym legalizowania, to za czynność powtórnego sprawdzenia nie pobiera się żadnej opłaty.

§ 10. Za poprawki, dokonywane przez zgłaszającego w czasie sprawdzania poza miejscem urzędowym w celu doprowadzenia zgłoszonego narzędzia do stanu godnego legalizowania, bez względu na to, czy cel ten został osiągnięty, pobiera się opłatę dodatkową, wynoszącą 20% opłaty zasadniczej za sprawdzanie. Poprawki te jednak mogą być tylko nieznaczne, nie wymagające dużej straty czasu dla urzędnika legalizacyjnego i mogą być wykonane jedynie za jego zgodą. Opłatę dodatkową pobiera się za każde dokonane przez urzędnika sprawdzenie poprawionego narzędzia mierniczego i oblicza się za każdym razem od sumy wszystkich opłat zasadniczych, należnych za całą przepisana czynność sprawdzenia narzędzia mierniczego.

§ 11. Od opłat za sprawdzanie narzędzi mierniczych, zgłoszonych przez instytucje dobroczynne i kulturalno-społeczne, i w innych wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, może być udzielona zniżka nie przewyższająca 50% odnośnych opłat zasadniczych, wyszczególnionych w Części II niniejszego rozporządzenia. O udzieleniu zniżki każdorazowo decyduje Dyrektor Głównego Urzędu Miar.

§ 12. Od opłat za sprawdzanie narzędzi mierniczych przy ponawianiu legalizacji udziela się zniżki, wynoszącej 80% odnośnych opłat zasadniczych, wyszczególnionych w Części II niniejszego rozporządzenia.

§ 13. Opłaty za legalizowanie narzędzi mierniczych, dopuszczonych w drodze wyjątku lub tytułem próby do obrotu publicznego, ustanawia się każdorazowo w miarę potrzeby.

§ 14. Jeżeli na prośbę zgłaszającego sprawdzanie narzędzi mierniczych całkowicie lub w większej swej części pod względem zużytego czasu odbyło się w godzinach poza normalnymi godzinami urzędowania (§ 6), to oprócz opłat zasadniczych pobiera się opłatę dodatkową w wysokości 50% tychże opłat zasadniczych od narzędzi mierniczych przenośnych i 100% — od narzędzi mierniczych, ustawionych na stałe na fundamencie.

§ 15. Jeżeli legalizacja na wezwanie zgłaszającego ma odbywać się poza miejscem urzędowym, to urząd miar może zażądać od zgłaszającego wpłacenia zaliczki do wysokości całkowitej przewidzianej należności, wynikającej ze zgłoszenia.

7. Za wzorcowanie odważników użytkowych niezeliwnych bez jam wzorcowniczych, których uchybienie przekracza nieznacznie górną granicę dopuszczalnych uchybień wzorcowania (POM poz. 3, 56), pobiera się opłatę w wysokości 50% opłaty zasadniczej za sprawdzanie.
8. Za wzorcowanie za lekkich odważników bez jam wzorcowniczej, zgłoszonych do wtórnej legalizacji, pobiera się opłatę w wysokości 100% opłaty zasadniczej za sprawdzanie tychże odważników.

§ 28. Wagi.

1. Wagi handlowe zwyczajne:

a) Proste odważnikowe:	
nośności do 2 kg włącznie	60 gr
" powyżej 2 kg do 10 kg włącznie	1 zł 00 "
nośności powyżej 10 kg do 50 kg włącznie	2 " 00 "
nośności powyżej 50 kg według taryfy dla wag złożonych (poz. 1c)	
b) Proste przesuwnikowe (bezmiany):	
nośności do 10 kg włącznie	1 " 50 "
" powyżej 10 kg do 50 kg włącznie	3 " 00 "
nośności powyżej 50 kg	5 " 00 "
c) Złożone:	
nośności do 2 kg włącznie	1 " 50 "
" powyżej 2 kg do 10 kg włącznie	2 " 00 "
nośności powyżej 10 kg do 50 kg włącznie	3 " 00 "
nośności powyżej 50 kg do 200 kg włącznie	4 " 00 "
nośności powyżej 200 kg do 500 kg włącznie	6 " 00 "
nośności powyżej 500 kg do 1500 kg włącznie	9 " 00 "
nośności powyżej 1500 kg do 3000 kg włącznie	14 " 00 "
nośności powyżej 3000 kg do 6000 kg włącznie	20 " 00 "
nośności powyżej 6000 kg do 10000 kg włącznie	30 " 00 "
nośności powyżej 10000 kg za każde następne całe lub rozpoczęte 5000 kg	10 " 00 "
Dopłata od każdej skali przesuwnikowej u wagi złożonej	1 " 00 "
Dopłata od każdego wrębu w skali, odpowiadającej obciążeniu do 500 kg włącznie	10 "
Dopłata od każdego wrębu w skali, odpowiadającej obciążeniu powyżej 500 do 2000 kg włącznie	20 "
Dopłata od każdego wrębu w skali, odpowiadającej obciążeniu powyżej 2000 kg	40 "
Dopłata od każdego odważnika włącznikowego, odpowiadającego obciążeniu do 50 kg włącznie	20 "
Dopłata od każdego odważnika włącznikowego, odpowiadającego	

obciążeniu powyżej 50 kg do 200 kg włącznie 40 gr

Dopłata od każdego odważnika włącznikowego, odpowiadającego obciążeniu powyżej 200 kg 80 "

2. O ile skale wag przesuwnikowych lub odważniki włącznikowe wag z urządzeniem włącznikowym przed zgłoszeniem tychże wag do zalegalizowania zostały oddzielnie sprawdzone w urzędzie miar, to przy legalizowaniu wagi dopłaty od skal i wrębów w skalach lub odważników włącznikowych, sprawdzonych w urzędzie, nie pobiera się.
3. Za sprawdzenie podziałki na dostarczonych do urzędu miar skalach wag przesuwnikowych lub zespołu odważników włącznikowych pobiera się opłatę w wysokości dopłat za sprawdzanie skal i wrębów względnie odważników włącznikowych, ustanowionych w § 28 p. 1c. Za świadectwo uwierzytelnienia pobiera się 50 gr.
4. Wagi dokładniejsze:
nośności poniżej 50 gramów	1 zł 00 gr
" od 50 g do 500 g włącznie	1 " 50 "
" powyżej 500 g do 2 kg	2 " 00 "
" " 2 kg do 10 kg	3 " 50 "
" " 10 kg	5 " 00 "
5. Wagi automatyczne (samoczynne):
- a) wagi automatyczne odważnikowe:
nośności do 10 kg włącznie	20 " 00 "
" powyżej 10 kg do 50 kg włącznie	35 " 00 "
" " 50 kg do 500 kg włącznie	60 " 00 "
" " 500 kg	90 " 00 "
- b) Wagi automatyczne przesuwnikowe:
- Za sprawdzenie wagi po wyłączeniu urządzenia samoczynnego pobiera się opłaty, ustanowione w § 28 poz. 1c dla wag handlowych zwyczajnych złożonych takiej samej nośności. Dopłata za sprawdzenie urządzenia samoczynnego przy wagach:
nośności do 3000 kg włącznie	15 " 00 "
" powyżej 3000 kg do 11000 kg włącznie	20 " 00 "
nośności powyżej 11000 kg do 31000 kg włącznie	35 " 00 "
nośności powyżej 31000 kg	50 " 00 "
6. Wagi bagażowe, towarowe i pocztowe, dozwolone na kolejach i poczcie.
- Opłaty te same, co dla wag handlowych złożonych.
7. Wagi handlowe uchylne:
- a) za sprawdzenie wag z przyrządem uchylnym pobiera się oprócz opłat, wyszczególnionych w punktach 1, 2 i 3 § 28, dopłaty następujące:
wagi nośności do 1 kg włącznie	3 zł 50 gr
" " powyżej 1 kg do 20 kg włącznie	8 " 00 "
wagi nośności powyżej 20 kg do 500 kg włącznie	14 " 00 "

wagi nośności powyżej 500 kg do 3000 kg włącznie	25 zł 00 gr	nane na żądanie zgłaszającego, lub wynikające ze znajdowania się w gazomierzu dodatkowego liczydła bądź dodatkowego przelewu, bądź też spowodowane tem, że gazomierz jest przeciążalny lub dokładniejszy, pobiera się opłatę w wysokości 50% opłat, wymienionych w punkcie a.	
wagi nośności powyżej 3000 kg.	40 „ 00 „		
b) Dopłata za sprawdzenie urządzenia do odczytywania ceny odważonego towaru	2 „ 00 „	f) Za sprawdzenie oddzielnego oddzielnie zgłoszonego liczydła do gazomierza fabrycznego pobiera się	5 zł 00 gr
8. Wagi do ważenia osób. Opłaty te same, co dla wag handlowych zwyczajnych względnie uchylonych. Dopłata za sprawdzenie urządzenia automatycznego do wydawania kartek z wynikiem ważenia	5 „ 00 „		
§ 29. Przepływomierze.			
1. Przepływomierze gazu (gazomierze):			
a) gazomierze zwyczajne, posiadające przepływ nominalny:		2. Przepływomierze wodociągowe (wodomierze):	
1,5 metra sześciennego na godzinę i mniej	2 „ 50 „	Wodomierze posiadające przepuszczalność nominalną:	
powyżej 1,5 metra sześciennego na godzinę do 3 metrów sześć. włącznie	4 „ 00 „	7 metrów sześciennych na godzinę i mniej	5 „ 00 „
powyżej 3 metrów sześciennych na godzinę do 6 metrów sześć. włącznie	6 „ 00 „	powyżej 7 metrów sześciennych na godzinę do 20 metrów sześciennych na godzinę włącznie	10 „ 00 „
powyżej 6 metrów sześciennych na godzinę do 12 metrów sześć. włącznie	10 „ 00 „	powyżej 20 metrów sześciennych na godzinę	20 „ 00 „
powyżej 12 metrów sześciennych na godzinę do 24 metrów sześć. włącznie	16 „ 00 „	3. Przepływomierze spirytusu i alkoholu (aparaty miernicze do spirytusu, aparaty kontrolno - miernicze, zegary gorzelnicze).	
powyżej 24 metrów sześciennych na godzinę do 50 metrów sześć. włącznie	25 „ 00 „	a) Za sprawdzenie przyrządu, mierzącego ogólną ilość przepływającego spirytusu:	
powyżej 50 metrów sześciennych na godzinę do 200 metrów sześć. włącznie	40 „ 00 „	z jednym bębniem mierniczym	15 „ 00 „
powyżej 200 metrów sześciennych na godzinę do 1000 metrów sześć. włącznie	60 „ 00 „	z dwoma bębnami mierniczymi	20 „ 00 „
powyżej 1000 metrów sześciennych na godzinę	100 „ 00 „	b) za sprawdzenie przyrządu, mierzącego ogólną ilość przepływającego spirytusu i zawartą w nim ilość absolutnego alkoholu	25 „ 00 „
b) Za sprawdzenie gazomierza skrzydełkowego o przepływie nominalnym do 100 m ³ /h włącznie	15 „ 00 „	c) za oddzielne sprawdzenie części składowych powyższych przyrządów:	
za każde następne 100 m ³ /h	5 „ 00 „	bębna mierniczego	15 „ 00 „
przy dostarczeniu przez zgłaszającego potrzebnej do sprawdzania energii, materiałów, przyrządów, pomocy, i t. p.		plywaka	7 „ 00 „
c) Za dostarczenie energii, materiałów, przyrządów i wmontowanie do rurociągu dla gazomierzy o przepływie nominalnym do 100 m ³ /h włącznie	25 „ 00 „	liczydła	3 „ 50 „
za każde następne 100 m ³ /h	5 „ 00 „		
d) w wypadku zbrakowania gazomierzy już z powodu ich nie szczelności pobiera się połowę opłat, wymienionych w punkcie a lub b.		§ 30. Przyrządy do mierzenia objętości przepływającego płynu przez ustalanie różnicy ciśnień po obu stronach zwężki przekroju.	
e) Za każde dodatkowe sprawdzenie wskazania gazomierza, dokonane na żądanie zgłaszającego, lub wynikające ze znajdowania się w gazomierzu dodatkowego liczydła bądź dodatkowego przelewu, bądź też spowodowane tem, że gazomierz jest przeciążalny lub dokładniejszy, pobiera się opłatę w wysokości 50% opłat, wymienionych w punkcie a.		1. Zwężki miernicze.	
		a) Za sprawdzenie geometryczne wraz z wyznaczeniem średnicy i współczynnika przepływu	15 zł 00 gr
		b) za sprawdzenie metodą doświadczalną wraz z wyznaczeniem współczynnika przepływu i średnicy przy dostarczeniu przez zgłaszającego potrzebnej do sprawdzania energii, materiałów, przyborów, pomocy i t. p.	15 „ 00 „
		c) za dostarczenie energii, materiałów, przyborów i wmontowanie w rurociąg	65 „ 00 „

2. Manometry.

- a) Za sprawdzenie manometru przy użyciu przyborów dostarczonych przez zgłaszającego 10 zł 00 gr
- b) za dostarczenie przyborów do sprawdzania 20 „ 00 „

§ 31. Gęstościomierze zbożowe.

1. Gęstościomierze ¼ litrowe 6 „ 00 „
- „ 1 litrowe 12 „ 00 „
- „ 20 litrowe 150 „ 00 „

Opłaty powyższe liczy się jedynie za sprawdzenie ogólne, włączając w to sprawdzenie wymiarów przyrządu i wytarowanie nieobciążonej wagi, oraz za sprawdzenie dokładności wskazań przyrządu i dokładności pojemnika. Niezależnie od opłat powyższych pobiera się opłaty za sprawdzenie odważników (§ 27 p. 2) i sprawdzenie wagi (§ 28 p. 4).

2. Za sprawdzenie szalki z płytką miedzianą, jako części zapasowych 80 „

§ 32. Areometry.

1. Za sprawdzenie samego areometru w 3 punktach 3 „ 00 „
- za sprawdzenie samego areometru w 5 punktach 4 „ 00 „
2. Za sprawdzenie termometru wbudowanego w areometr:
- w 3-ch punktach do 40° 75 „
- „ 5-ciu „ „ 70° 1 „ 25 „
- „ 5-ciu „ „ 100° 1 „ 50 „
3. W wypadku zbrakowania termometru, które powoduje zbrakowanie całego przyrządu, pobiera się opłatę jedynie za sprawdzenie termometru (§ 32 p. 2).

§ 33. Liczniki energii elektrycznej, transformatory miernicze i inne przyrządy do mierzenia energii elektrycznej.

1. Liczniki dla sieci dwuprzewodowych prądu stałego i jednofazowego zmiennego i dla sieci trójprzewodowych prądu stałego:
- Za licznik mocy nominalnej do 1,3 kilowata 5 zł 00 gr
- za licznik mocy nominalnej powyżej 1,3 kilowatów do 5 kilowatów włącznie 7 „ 50 „
- za licznik mocy nominalnej powyżej 5 kilowatów do 10 kilowatów włącznie 9 „ 00 „
- za licznik mocy nominalnej powyżej 10 kilowatów do 20 kilowatów włącznie 12 „ 00 „
- za licznik mocy nominalnej powyżej 20 kilowatów do 30 kilowatów włącznie 15 „ 00 „
- za licznik mocy nominalnej powyżej 30 kilowatów do 50 kilowatów włącznie 20 „ 00 „
- za licznik mocy nominalnej powyżej 50 kilowatów 30 „ 00 „

Przy sprawdzaniu liczników dla napięć powyżej 500 woltów, za każde następne 1000 woltów pobiera się dopłatę 3 zł 00 gr

Przy sprawdzaniu liczników dla natężenia prądu powyżej 100 amperów, za każde następne 100 amperów pobiera się dopłatę 2 „ 00 „

2. Liczniki dla sieci trójprzewodowych prądu jednofazowego zmiennego. Pobiera się opłaty w wysokości półtorakrotnej opłat, wymienionych w punkcie 1.
3. Liczniki dla sieci wielofazowych. Pobiera się opłaty w wysokości dwukrotnej opłat, wymienionych w punkcie 1.
4. Liczniki, przeznaczone do mierzenia energii elektrycznej za pośrednictwem transformatorów mierniczych, a sprawdzane oddzielnie od transformatorów 16 „ 00 „
5. Za liczniki, posiadające urządzenia dodatkowe (liczniki o wielu liczydłach, samoinkasujące i t. p.), pobiera się oprócz opłat, wymienionych w punktach 1, 2, 3 i 4 opłatę za sprawdzenie urządzenia dodatkowego, a mianowicie:
- przy licznikach dwutaryfowych 2 „ 00 „
- „ „ trójtaryfowych 4 „ 00 „
- „ „ maksymalnych 7 „ 50 „
- „ „ maksymalnych z urządzeniem samopiszącym 25 „ 00 „
- przy licznikach różnicowych 10 „ 00 „
- „ „ ponadryczałtowych (szczytowych) 2 „ 00 „
- przy licznikach samoinkasujących przenośnych rabatowych z utrudnionym rozruchem przy licznikach kontaktowych 2 „ 00 „
- „ „ „ „ za sprawdzenie przyrządu sumującego 10 „ 00 „
6. Liczniki elektrolityczne. Pobiera się opłaty w wysokości dwukrotnej opłat, wymienionych w p. 1. Jeżeli jednak ten sam zgłaszający zgłosi jednorazowo więcej niż 20 liczników elektrolitycznych jednakowej mocy, to opłaty wysokości dwukrotnej opłat, wymienionych w p. 1, pobiera się za 20 liczników, za każdy zaś następny licznik tej samej mocy pobiera się opłaty w wysokości pojedynczej, opłat wymienionych w punkcie 1.
7. Liczniki wahadłowe. Pobiera się opłaty w wysokości trzykrotnej opłat, wymienionych w p. 1, 2, 3 i 4.
8. Za transformator prądowy do 100 amperów włącznie 20 „ 00 „
- za każde następne 100 amperów pobiera się dopłatę 2 „ 00 „

9. Za transformator napięciowy prądu jednofazowego do 500 woltów włącznie 20 zł 00 gr
za każde następne 1000 woltów pobiera się dopłatę 3 „ 00 „
za transformatory napięciowe prądu dwufazowego pobiera się opłaty w wysokości dwukrotnej, a za także transformatory prądu trójfazowego w wysokości trzykrotnej opłat za transformatory napięciowe prądu jednofazowego.
10. Za sprawdzanie liczników z transformatorami mierniczymi, badanych jako całość, pobiera się opłaty o 20% większe od opłat, ustanowionych za sprawdzanie liczników.
11. Taryfowe amperomierze maksymalne 10 „ 00 „
Jeżeli jednak ten sam zgłaszający zgłosi jednorazowo więcej niż 10 amperomierzy jednakowej mocy, to opłaty wymienione w p. 11 pobiera się za 10 amperomierzy, za każdy zaś następny amperomierz udziela się 50% zniżki.
12. Ograniczniki.
- a) Ograniczniki prądu stałego lub jednofazowego dla nominalnych natężeń prądu:
do 5 amperów włącznie	2 „ 00 „
„ 10 „ „	3 „ 00 „
„ 20 „ „	4 „ 00 „
powyżej 20 amperów	5 „ 00 „
- b) Ograniczniki mocy prądu stałego lub jednofazowego dla nominalnych mocy:
do 1,1 kilowata włącznie	5 „ 00 „
„ 5,0 kilowatów „	7 „ 50 „
powyżej 5,0 kilowatów	10 „ 00 „
- c) Opłaty za sprawdzanie ograniczników mocy prądu trójfazowego pobiera się dwukrotnie większe niż za ograniczniki prądu jednofazowego tejże mocy.
- d) Opłaty za sprawdzanie ograniczników dwutaryfowych pobiera się w wysokości dwukrotnej opłat wymienionych w p. 12 a, b i c.
- e) Za sprawdzenie dodatkowego urządzenia sygnalizacyjnego 2 „ 00 „
- f) Za sprawdzenie dodatkowego urządzenia wyłączającego prąd (ograniczniki przy licznikach en. el.) 2 „ 00 „
13. Za sprawdzanie liczników energii elektrycznej, dokonywane przez instytucje, upoważnione przez Dyrektora Głównego Urzędu Miar na podstawie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 230) do legalizowania

liczników energii elektrycznej, instytucje wymienione obowiązane są pobierać opłaty, wyszczególnione w punktach 1 — 7 i 10 niniejszego paragrafu, i przekazywać Głównemu Urzędowi Miar 30% od sum, należnych za sprawdzanie.

14. Na przeciąg nie więcej niż pięciu lat po udzieleniu instytucji uprawnienia do legalizowania liczników energii elektrycznej kwota, podlegająca przekazywaniu ze strony tejże instytucji na rzecz Głównego Urzędu Miar, może być zmniejszona do połowy wysokości, ustanowionej w punkcie 13 niniejszego paragrafu.

Część III.

Przepisy przechodnie.

§ 34. Za czynności legalizacyjne, dokonywane w lotnych urzędach miar lub na punktach legalizacyjnych, wyznaczonych z urzędu i utrzymywanych kosztem Skarbu Państwa, pobiera się oprócz opłat zasadniczych za sprawdzanie opłatę dodatkową w wysokości 20% tychże opłat zasadniczych w tych wypadkach, gdy nie jest dostarczone przez gminę bezpłatnie odpowiednie pomieszczenie dla czynności legalizacyjnych.

§ 35. Za narzędzia miernicze, zgłoszone do legalizacji przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a sprawdzone po dniu wejścia w życie tegoż rozporządzenia, pobiera się opłaty według stawek ustalonych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 36. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1932 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu o opłatach za czynności urzędów miar z dnia 3 sierpnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 677) i o częściowych zmianach tego rozporządzenia z dnia 17 marca i 14 września 1931 roku (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 198, i Nr. 86, poz. 676).

Minister Przemysłu i Handlu: Zarzycki